

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobkyně: **L. V.**, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, a osob zúčastněných na řízení: **1) Ing. L. Š., 2) Ing. J. Š.**, oba o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.5.2011, č.j. MMB/0176313/2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řádu, ze dne 25.5.2011, č.j. MMB/0176313/2011, **se zrušuje** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku žalobkyni náklady řízení v částce 2000 Kč.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í

I.

Vymezení věci

[1] Úřad městské části města Brna, Brno-Kohoutovice, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 17.3.2011, č.j. SÚ 0664/10-103/11/H, nařídil žalobkyni odstranění následujících staveb, postavených bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu: A) dřevěného objektu P1 umístěného na pozemku p.č. 1692 v k.ú. Pisárky a přiléhajícího k zahrádkářské chatě o rozměrech 4,0 x 3,8 m, se zastavěnou plochou 15,2 m², nalézajícího se severně od této zahrádkářské chaty. Objekt je s ní technicky spojen a využíván jako přístřešek pro úschovu zahrádkářských potřeb a zahrádkářské techniky. B) dřevěného objektu P2 umístěného na pozemcích p.č. 1692 a 1691/1 v k.ú. Pisárky a přiléhajícího k zahrádkářské chatě o rozměrech 5,0 x 3,05 m, se zastavěnou plochou 15,25 m². Objekt je s ní technicky spojen a slouží jako přístřešek pro úschovu osobního automobilu. V projektové dokumentaci je specifikován jako objekt k uložení zahradní techniky. Ve výroku II. určil lhůtu k odstranění staveb v délce 4 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Ve výroku III. stanovil podmínky pro odstranění staveb. Výrokem IV. pak rozhodl o námitkách účastníků řízení. Žalovaný svým rozhodnutím rozhodnutí stavebního úřadu změnil. Do výroku I. doplnil text: „...podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona...“. Dále vypustil celý text výroku IV. Ve zbytku pak rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II.

Podstatný obsah napadeného rozhodnutí žalovaného

[2] V rozhodnutí žalovaný rekapituluje dosavadní průběh řízení. Ve vztahu k uplatněným žalobním námitkám je v rozhodnutí především uvedeno, že žalobkyně v průběhu řízení o odstranění stavby nepodala žádost o její dodatečné povolení dle ust. § 129 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Stavební úřad pak neměl jinou možnost, než nařídit odstranění stavby. O možnosti požádat o dodatečné povolení stavby byla žalobkyně dostatečně poučena (přípis stavebního úřadu ze dne 25.1.2010 a rozhodnutí žalovaného ze dne 14.2.2011). Žalovaný dále uvedl, že stavby se nacházejí na pozemcích vymezených územním plánem jako plocha nestavební - volná s objekty pro individuální rekreaci. Dle žalovaného stavby, o jejichž odstranění bylo rozhodnuto, nejsou ani dle regulativů územního plánu, přípustné. Rozhodující pro posouzení celého případu je však to, že žalobkyně ani žádost o dodatečné povolení stavby nepodala.

III.

Žalobní námitky

[3] Žalobkyně namítala, že celé řízení bylo zmatečné. O odstranění staveb bylo rozhodnuto, aniž by předtím bylo meritorně rozhodnuto ve věci povolení nebo nepovolení staveb. Řízení o dodatečném povolení stavby bylo totiž rozhodnutím žalovaného ze dne 14.2.2011, č.j. MMB/022995/2011, zastaveno, a to kvůli procesním pochybením stavebního úřadu (zmatečnost řízení, několikrát změněn předmět řízení). Žalovaný však v napadeném rozhodnutí toliko zdůraznil, že žalobkyně nesplnila svou povinnost a nepodala žádost o

dodatečné povolení stavby. Žalovaný tak zcela pominul důvody pro zastavení řízení o dodatečném povolení stavby. Dle názoru žalobkyně je rozhodnutí stavebního úřadu zmatečným souhrnem zastaveného řízení o dodatečném povolení stavby dle ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona a o odstranění stavby dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. V průběhu řízení stavební úřad porušil poučovací povinnost zakotvenou v ust. § 4 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a rovněž ust. § 18 správního řádu, neboť z ústních jednání nebyl pořízen žádný protokol. Žalovaný se s procesními pochybeními stavebního úřadu nevyrovnal a tak potvrdil zmatečnost celého řízení.

IV.

Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

[4] V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že důvodem zastavení řízení o dodatečné povolení stavby byla neexistence žádosti o dodatečné povolení stavby. Žalobkyně nikdy takovou žádost nepodala a tudíž nemohlo být takové řízení nikdy vedeno a jediným možným řešením bylo jeho zastavení dle ust. § 90 odst. 1 písm.a) správního řádu. Nelze totiž vést návrhové řízení dodatečným povolení bez návrhu - žádosti. O možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby byla žalobkyně opakovaně poučena (naposledy v pravomocném rozhodnutí žalovaného ze dne 14.2.2011, č.j. MMB/0022995/2011). Jde jen k tíži žalobkyně, že svého práva na podání žádosti o dodatečné povolení stavby nevyužila.

V.

Replika žalobkyně

[5] Žalobkyně uvedla, že stavební úřad její přípis ze dne 15.3.2010, č.j. 1791, eviduje a označuje i ve svém rozhodnutí jako dostačující žádost o dodatečné stavební povolení. Stavební úřad usnesením č.j. SÚ 0664/10-077/10/K z 25.3.2010 vyzval žalobkyni k doplnění o průkaz stavebníka a k prokázání toho, že stavba není v rozporu se záměry územního plánování, není provedena na pozemku, kde to zvláštní předpis zakazuje, není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona nestanoví, jak má žádost vypadat (§ 110 stavebního zákona a § 4 vyhl. č. 526/2006 Sb.), musí však splňovat náležitosti ust. § 45 správního řádu. Nejistil-li stavební úřad vady podání a přípis považoval za podání, pak žádost byla podána v souladu se zákonem. V opačném případě měl řízení usnesením dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavit. Procesní pochybení tak jednoznačně zapříčinil stavební úřad. Zjistil-li žalovaný pochybení stavebního úřadu, měl rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení a nikoliv sám řízení zastavit. Před vydáním rozhodnutí ve věci SÚ 0664/10-432/10/K nebyla žalobkyně postupem dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu seznámena s obsahem spisu. Z tohoto důvodu ani nemohla odstranit nedostatky, které ji byly rozhodnutím žalovaného ze dne 14.2.2011, č.j. MMB/0022995/2011 kladeny za vinu. Zjistil-li stavební úřad, že žádost žalobkyně neměla všechny stanovené náležitosti, měl ji postupem dle ust. § 37 odst. 2 správního řádu pomoci s odstraněním vad. Podle rozhodování a dalšího jednání správního orgánu I. stupně byly náležitosti podání v souladu se zákonem. Žalovaný rovněž porušil zásadu zákazu reformatio in peius, neboť bylo vydáno rozhodnutí v její neprospěch.

VI.

Osoby zúčastněné na řízení

[6] Ačkoliv se v tomto typu řízení jedná především o práva žalobkyně, soud přiznal práva osob zúčastněných na řízení i Ing. L. Š. a Ing. J. Š. Vycházel přitom z toho, že jejich práva by mohla být dotčena případným zrušením rozhodnutí, které žalobkyni nařizuje odstranění předmětných staveb. Tvrdili totiž, že část jedné ze staveb se nachází přímo na jejich pozemku a také stavby, jejichž nařízení bylo odstraněno, stíní jejich zahradu.

VII.

Právní hodnocení soudu

[7] Z obsahu správního spisu soud zjistil pro posouzení věci následující podstatné skutečnosti. Oznámení o zahájení řízení o odstranění staveb bylo vydáno dne 25.1.2010, č.j. SÚ 0664/10-024/10/K. Žalobkyni bylo doručeno dne 1.2.2010. Součástí je i poučení, že pokud se jedná o stavbu uvedenou v ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, vlastník může požádat o její dodatečné povolení, přičemž předloží stejné podklady ve stejném rozsahu jako ke stavebnímu povolení. Důkazní břemeno, že stavba naplňuje požadavky stavebního zákona, je na straně stavebníka. Dne 23.2.2010 proběhlo ústní jednání a ohledání stavby za účasti žalobkyně, což je doloženo protokolem. Součástí správního spisu je dále i podání žalobkyně ze dne 15.3.2010. V něm je mj. uvedeno, že dle ústní dohody při místním šetření žalobkyně dodává dokumentaci k přístřeškům na pozemcích p.č. 1691/1 a 1692 k.ú. Pisárky. Přístřešek P2 byl postaven v roce 2003. V této době, stavby, které nebyly spojeny se zemí pevným základem, nevyžadovaly žádné povolení. Přístřešek P1 byl postaven v roce 2008. Žalobkyně zde připojila dokumentaci (technická zpráva, situace, přístřešek P1-přízemí, řez A-A, přístřešek P2-přízemí, řez B-B), zpracovanou Ing. V. K. v únoru roku 2010.

[8] Stavební úřad vydal dne 25.3.2010, sp. zn. OVÚP/10/0664, výzvu k odstranění vad žádost. *Z ní mj. plyne, že dne 15.3.2010 podala žalobkyně přípis. Z něj je patrné, že se domáhá vydání dodatečného stavebního povolení na stavbu - přístavba rekreační chaty, umístěné na pozemku p.č. 1691/3 k.ú. Pisárky. Protože její žádost nenaplnuje požadavky vymezené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a ust. § 110 stavebního zákona a ust. § 4 vyhlášky 526/2006 Sb., stavební úřad usnesením č.j. SÚ 0664/10 rozhodl o přerušení řízení a umožnil její neúplnou žádost doplnit. Žalobkyni vyzval dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu ve lhůtě do 30.7.2010 k odstranění nedostatků žádosti. Obsah a forma žádosti jsou specifikovány v ust. § 110 stavebního zákona a dále v § 4 vyhlášky č. 526/2006 Sb. Doložená dokumentace obsahuje toliko technickou zprávu k přístřeškům, které tvoří nepovolenou přístavbu chaty na pozemku p.č. 1691/3 k.ú. Pisárky, situaci v měřítku 1:250, výkres přízemí přístřešku P1 a řez A-A, výkres přístřešku P2 a řez B-B. Další náležitosti dle stavebního zákona a jeho prováděcí vyhlášky chybí. Žalobkyně byla vyzvána k doložení toho, že stavba není v rozporu s územní dokumentací, není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje, není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.* Současně stavební úřad vydal dne 25.3.2010, pod č.j. SÚ 0664/10-078/10/K, rozhodnutí o přerušení řízení o odstranění předmětné stavby dle ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona. Z obsahu správního spisu je rovněž zřejmé, že žalobkyně dne 10.5.2010 stavebnímu úřadu předložila projekt výstavby přístřešků P1 a P2 (průvodní zpráva, souhrnná

technická zpráva, situace stavby, dokladová část, zásady organizace výstavby a dokumentace objektu). Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 1.12.2010, č.j. SÚ 0664/10-432/10/K, byla dodatečně povoleno novostavba dřevěného objektu na pozemku p.č. 1692 k.ú. Pisárky o rozměrech 4,0 m x 3,8 m se zastavěnou plochou 15,2m², který je využíván jako zahradní přístřešek pro úschovu zahrádkářských potřeb a v případě nepřízně počasí i jako dočasný úkryt pro osoby, výlučně však jen pro rekreační využití (výrok I. rozhodnutí). Stavební úřad vyšel především z podkladů předložených žalobkyní dne 10.5.2010. Výrokem č. II. rozhodnutí byla zamítnuta žádost žalobkyně ve věci dodatečného povolení stavby - dřevěného objektu umístěného na parcelách p.č. 1692 a 1691/1, přiléhající ke stávající zahradní chatě na pozemku p.č. 1691/3 v k.ú. Pisárky, o rozměrech 5,0 x 3,05 m se zastavěnou plochou 15,25 m² sousedící svou delší stranou s pozemkem p.č. 1697 k.ú. Pisárky. Objekt slouží jako přístřešek - garáž pro osobní automobil. V této části byla žádost žalobkyně zamítnuta, neboť stavba není v souladu s územně plánovací dokumentací. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podala odvolání žalobkyně a i osoby zúčastněné na řízení. Rozhodnutím žalovaného ze dne 14.2.2011, č.j. MMB/0022995/2011, bylo rozhodnutí stavebního úřadu zrušeno a řízení o dodatečném povolení staveb bylo zastaveno. *Žalovaný dospěl k závěru, že stavební úřad vedl řízení o dodatečném povolení staveb, aniž by se ve spisovém materiálu nacházela žádost, na základě které by bylo takové řízení zahájeno. Přípis stavebníka ze dne 15.3.2010 nelze za žádost ve smyslu ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona požadovat. Dle protokolu z místního šetření ze dne 23.2.2010 žalobkyně zde nepožádala o dodatečné povolení staveb. Ve spisovém materiálu se nenachází žádný doklad, který by prokázal splnění výzvy stavebního úřadu ze dne 25.3.2010.* Vlastní řízení před stavebním úřadem je pak zcela zmatečné, neboť stavební úřad jednou vede řízení o odstranění přístavby zahrádkářské chaty, následně přístavby rekreační chaty a výrok rozhodnutí již hovoří o stavbách samostatných a nových. Stavební úřad si musí sjednotit předmět řízení tak, aby se účastníci mohli vyjadřovat k danému předmětu řízení. Předložená projektová dokumentace P2 se pak týká pouze tohoto přístřešku, přičemž stavební úřad žádost o dodatečné povolení této stavby zamítnul. Dle názoru žalovaného nemělo být vedeno řízení o dodatečném povolení přístavby rekreační chaty, ale dvou přístřešků k rekreační chatě, což bylo zjištěno na místě samém. Přístřešky totiž nejsou propojeny s chatou, nejedná se tedy o přístavbu rekreační chaty, ale dvě samostatné stavby, byť technicky spojené se stávající stavbou rekreační chaty. Stavební úřad se svým opatřením ze dne 24.2.2011, č.j. SÚ 0664/10-075/11/H, oznámil pokračování v řízení o odstranění stavby. Účastníky vyrozuměl o sjednocení předmětu řízení, tedy je vedeno řízení o odstranění objektu P1 a P2. Poučil účastníky řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a o tom, že ve lhůtě 10 dnů bude vydáno meritorní rozhodnutí. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 17.3.2011, č.j. SÚ 0664/10-103/11/H, bylo žalobkyni nařízeno odstranění staveb objektu P1 a P2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Rozhodnutí žalovaného je pak napadeno žalobou.

[9] Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem, anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

[10] Podle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka

poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle ust. § 90 a §§ 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

[11] Podle odstavce 3 téhož ustanovení stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
- b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
- c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

[12] Z výše citovaného ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona plyne, že stavební úřad přeruší stavební řízení o odstranění stavby jen tehdy, pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá o její dodatečné povolení a předloží doklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Řízení o dodatečném povolení stavby tedy nemůže být zahájeno z moci úřední (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2011, č.j. 9 As 51/2011-60).

[13] Soud považoval za správný postup stavebního úřadu, který žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti (výzva k odstranění vad žádosti ze dne 25.3.2010, č.j. SÚ 0664/10-076/10/K). Dle názoru soudu zde stavební úřad postupoval zcela v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 13.10.2010, č.j. 1 As 51/2010-114, které ve svém rozhodnutí ze dne 17.3.2011, č.j. SÚ 0664/10-103/11/H i cituje. V předmětném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je mj. uvedeno: „[55] Z § 4 odst. 2 správního řádu nelze vyvodit, že by stavební úřady byly obecně povinny poskytovat účastníkům řízení o odstranění stavby poučení o právu požádat o dodatečné povolení stavby. Podání žádosti o dodatečné povolení

stavby totiž je kvalifikovaným úkonem (návrhem na zahájení řízení), který má – narozdíl od předešlé právní úpravy [srov. § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)] - za následek zahájení správního řízení s odlišným předmětem (srov. § 129 nového stavebního zákona). Nejedná se tedy o poučení ohledně procesních práv a povinností, jejichž neznalost by mohla vést ke zkrácení stěžovatelů na jejich právech v řízení o odstranění stavby. Poučovací povinnosti správního orgánu nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit [srov. nález sp. zn. I. ÚS 63/96 ze dne 25. 6. 1997 (N 82/8 SbNU 267), či usnesení sp. zn. III. ÚS 480/97 ze dne 5. 3. 1998 (U 18/10 SbNU 403)]. To samozřejmě neznamená, že by stavební úřady o tomto právu poučovat nesměly. Poučovací povinnost správních orgánů však nelze zaměňovat s právem účastníků na poskytování právních rad. Účastníkům řízení se může dostat návodu, co je třeba učinit, aby dosáhli žádaného účinku, v rámci právních služeb poskytovaných advokáty či jinými profesionály v oblasti práva. [56] O odlišnou situaci se jedná tehdy, pokud účastník řízení učinil náznak žádosti o dodatečné povolení stavby, resp. rozpoznatelným způsobem vyjádřil vůli požádat o dodatečné povolení stavby. Jestliže z počínání tohoto účastníka vyplynulo, že bez přiměřeného poučení není schopen zformulovat žádost se všemi náležitostmi, je stavební úřad povinen poskytnout žadateli poučení o náležitostech řádné žádosti.“

[14] Soud se tedy ztotožnil se stavebním úřadem, že přípis ze dne 15.3.2010 je skutečně třeba považovat za takový náznak žádosti o dodatečné povolení stavby. Stavebnímu úřadu byl totiž podán po oznámení zahájení řízení o odstranění stavby, jehož součástí bylo i poučení dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona (oznámení ze dne 25.1.2010, č.j. SÚ 0664/10-024/10/K), provedeném ústním jednání a ohledání místa stavby (protokol ze dne 23.2.2010). V protokolu je rovněž vymezen předmět řízení jako řízení dle ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona o odstranění stavby. Pro posouzení věci není rozhodné, že stavba, o jejíž odstranění bylo řízení vedeno, nebyla v těchto dokumentech vymezena správně (stavba byla nesprávně označena jako přístavba zahrádkářské chaty). Žalobkyně k přípisu ze dne 15.3.2010 rovněž doložila neúplnou dokumentaci staveb (technická zpráva, situace, přístřešek P1-přízemí řez A-A, přístřešek P2-přízemí, řez B-B). Ze souhrnu takto popsanych skutečností lze dle názoru soudu dovodit, že se přinejmenším o náznak žádosti o dodatečné povolení jednalo. Soudu pak není zřejmé, k jakému jinému úkonu by její vůle za výše popsanych okolností směřovala, než právě k žádosti o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad zcela v souladu s výše citovaným rozhodnutím NSS žalobkyni poučil a vyzval ji k odstranění nedostatků žádosti, které ve výzvě vymezil (výzva stavebního úřadu ze dne 25.3.2010, č.j. SÚ 0664/10-076/10/K). Žalobkyně byla vyzvána k doložení průkazu stavebníka dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona (v rámci projektové dokumentace) a k prokázání toho, že stavba není v rozporu s územní dokumentací, není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje, není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Lhůta k doplnění žádosti byla stanovena do 30.7.2010. Žalobkyně dne 10.5.2010 doložila projektovou dokumentaci k přístřešku P1 a P2, což je součástí spisového materiálu. Soudu proto není zřejmé, jak žalovaný dospěl k závěru, že projektová dokumentace k přístřešku P1 není součástí spisového materiálu (str. 5 odst. 3 poslední věta rozhodnutí žalovaného). V průvodní zprávě v projektové dokumentaci je u obou přístřešků uvedeno, že výstavba bude provedena na pozemku ve vlastnictví stavebníka [část A, písm. b)], obecné

požadavky na výstavbu byly dodrženy [část A, písm. d)] a stavba je v souladu s územním plánem obce [část A, písm. e)]. Soud zde zdůrazňuje, že předmětem jeho posouzení zde není splnění podmínek zakotvených v ust. 129 odst. 3 stavebního zákona, ale toliko skutečnost, zda žalobkyně vůbec požádala o dodatečné povolení stavby. Žalovaný totiž v rozhodnutí, kterým potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby, staví svou argumentaci především na tom, že žalobkyně nepodala v řízení o odstranění stavby žádost o její dodatečné povolení takové stavby dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona a tudíž nemohlo vůbec být vedeno řízení o dodatečném povolení stavby. Takový názor považuje soud s ohledem na výše popsany sled jednotlivých úkonů žalobkyně a stavebního úřadu za přepjatý formalismus. Dle názoru soudu mělo být vedeno řízení o dodatečném povolení stavby a přerušeno řízení o odstranění stavby (§ 129 odst. 2 stavebního zákona). Stavení úřad by následně mohl posoudit, zda je důvod pro zastavení řízení dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu (neodstranění podstatných vad žádosti, které brání pokračování v řízení), zamítnutí její žádosti o dodatečné povolení stavby z důvodů nesplnění podmínek zakotvených v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona či případně pro dodatečné povolení stavby. Postupem žalovaného byla tak zkrácena na svém právu, aby o její žádosti bylo vedeno řízení, včetně možnosti podání opravného prostředku a následného soudního přezkumu. Soud zde zdůrazňuje, že stavební úřad poté, co bylo jeho předcházející rozhodnutí ze dne 23.5.2010, č.j. SÚ 0664/10-078/10/K, zrušeno žalovaným (rozhodnutí ze dne 14.2.2011, č.j. MMB/0022995/2011), nezahajoval nové řízení o odstranění stavby, ale pokračoval v původním řízení, v němž právě žalobkyně o dodatečné povolení stavby požádala.

[15] Soud tedy shledal žalobu důvodnou a proto nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

VIII. Náklady řízení

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně byla ve věci úspěšná a přísluší ji náhrada nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč.

[17] Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Z důvodu zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení soud neuložil plnění povinností a ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, právo na náhradu nákladů jí nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26.3.2013

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu